

מסורת הש"ס

א) תהיה זו נתינת כגון קדושת חכמי א) וכו'... (ב) וכו'... (ג) וכו'... (ד) וכו'... (ה) וכו'... (ו) וכו'... (ז) וכו'... (ח) וכו'... (ט) וכו'... (י) וכו'... (יא) וכו'... (יב) וכו'... (יג) וכו'... (יד) וכו'... (טו) וכו'... (טז) וכו'... (יז) וכו'... (יח) וכו'... (יט) וכו'... (כ) וכו'... (כא) וכו'... (כב) וכו'... (כג) וכו'... (כד) וכו'... (כה) וכו'... (כו) וכו'... (כז) וכו'... (כח) וכו'... (כט) וכו'... (ל) וכו'... (לא) וכו'... (לב) וכו'... (לג) וכו'... (לד) וכו'... (לה) וכו'... (לו) וכו'... (לז) וכו'... (לח) וכו'... (לט) וכו'... (לך) וכו'... (לך) וכו'...

הגהות הב"ח

(א) ג' וקראת פסיקא מסתמי: (ב) גם חסדי ליה לנפח דחילי כולי עלמא ואמר רבא אימתי און לא כל שכן אמר ליה: (ג) גם היתא מתפלל עיין רבא ואשבה וא"ר דפטר חמור הוה היתא לפין א"ר: (ד) וכו' דיה עזר מלכא מן פרס:

גליון הש"ס

ג' א"ל אשתך חבבא מי לקמן דף ס"ג פ"ה ח"ג דיה רבא:

לעיו רש"י

משילארין (משילארין): שניין שמוניה:

מוסף רש"י

את אמרת לקריבן: לתם כמו קטנה לקטון, ואשתי אמרת שנתה לקטנה (מדרש חכמי), כבודא, כבודא שפתי חכמי וכו' וכו' עיי' חוב' פ"ה א"שיתא, חמס

הרואה פרק תשיעי ברכות

קיסר: מלך רומי והיה לו תגר עם פרסיים: מאי חוינא. מאי ארצה כנללה כחלוס: משמרי לך פרסאי. עושים בך ענדות המלך. כמו לא חמרא דחד מנהון שמרתי (פרוטא ממלכא טו). ולשון חממיים (ספרי פ' דברים) הדבק לשמור ושממו קר: ושנו לך. ישללך בשבי:

אמר ליה קיסר לר' יהושע בר' ^(א) (חנינא) אמריתו דחכמיתו טובא אימא לי מאי חוינא בחלמאי אמר ליה חויה דמשחרי לך פרסאי ורגבי בך ורעיי בך שקצי בחוטרא דדהבא הרהר כוליה יומא ולאורתא הוא אמר ליה שבור מלכא לשמואל אמריתו דחכמיתו טובא אימא לי מאי חוינא בחלמאי אמר ליה חויה דאתו רומאי ושבו לך וטחני בך קשייתא כרחייה דדהבא הרהר כוליה יומא ולאורתא הוא בר הדיא מפשר חלמי היה מאן דיהוי ליה אגרא מפשר ליה למעליותא ומאן דלא יחיב ליה אגרא מפשר ליה לגרועותא אביי ורבא חוה חלמא אביי יהיב ליה זוזא ורבא לא יחיב ליה אמרי ליה אקרין בחלמין ישורך שבוך לעינדך וגו' לרבא אמר ליה פסיד עסקך ולא אהני לך למיכל מעוצבא דלבך לאביי א"ל מרווח עסקך ולא אהני לך למיכל מחווא דלבך אמרי ליה אקרין בנינים ובנות תוליד וגו' לרבא אמר ליה כבישותיה לאביי א"ל בנך ובנתך נפשי ומוינסבן בנחך לעלמא ומדמיין בנחך כקא אולן בשביה אקרין בניך ובנותך נתונים לעם אחר לאביי א"ל בנך ובנתך נפישין ואת אמרת לקריבך והיא אמרה לקריבה ואכפה לך ויהבת להון לקריבה דהוי כעם אחר לרבא א"ל רבייתו שכיבא אחריתי ודאמר רבא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מאי דכתיב בנך ובנותך נתונים לעם אחר זו אשת האב אקרין בחלמין י"ל אכול בשמחה לחמך לאביי אמר ליה מרווח עסקך ואכלת ושתיית וקרית פסוקא מחווא דלבך רבא אמר ליה פסיד עסקך מבחתי לך אכלת ושתיית וקרית ^(א) לפכוחי פחך אקרין ירע ריה תוציא השדה לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרין יייתים יהיו לך ככל גבוךך וגו' לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרין וגו' לאביי א"ל נפק לך שמא דריש מתיבתא חויה אימתך נפלת בעלמא לרבא אמר ליה כדיינא דמלכא אחר ומתפסת בגנבי ודייני כולי עלמא קל וחומר מינד למחר אתבר כדיינא דמלכא אותו ^(א) ותפשי ליה לרבא. אמרי ליה חון חסא על פום דני לאביי א"ל עיף עסקך כחסא לרבא א"ל מריד עסקך כי חסא אמרי ליה חון כשרא על פום דני לאביי אמר ליה בסים חמרך ואתו כולי עלמא למוזבן כשרא וחמרא מינד לרבא אמר ליה תקיף חמרך ואתו כולי עלמא למוזבן כשרא ליה חלי חון חכיתא דתלי בדיקלא לאביי אמר ליה מרלי עסקך כריקלא לרבא אמר ליה חלי עסקך כחמר ליה חון רומנא דקדוחי אפום דני לאביי אמר ליה עשיק עסקך כרומנא לרבא אמר ליה קאוי עסקך כרומנא אמרי ליה חון חכיתא דנפל לבירא לאביי א"ל מתבעי עסקך כדאמר נפל פתא כבירא ולא אשחכה לרבא א"ל פסיד עסקך ושד' ליה לבירא אמרי ליה חוין בר חמרא דקאי אייסדן ונער לאביי אמר ליה מלכא חויה וקאי אמורא עלך לרבא א"ל פטר חמור ^(א) גהיט מתפילך א"ל לדידי חוה לי ואיתיה אמר ליה וא"ו דפטר חמור ודאי גהיט מתפילך לסוף אול רבא לחודיה לגביה אמר ליה חויה דשא כרייתא דנפל אמר ליה אשתך שכתב אמר ליה חויה ^(א) ככי ושני דנתור א"ל בנך ובנתך שכבן אמר ליה חויה תרתי יוני דפרחן א"ל אמר נשית מגרשת אמר ליה חויה תרי גרגלידי דלפתא אמר ליה תרין קולפי בלעת אול רבא ההוא יומא ויחיב כי מדרשא כוליה יומא אשכח הנהו תרי סגי נהורי דהוו קמנזו בהדי הדדי אול רבא לפרוקניהו ומחוהו לרבא תרי דלו למחוייה אחריתי אמר מסתי תרין חויה לסוף אתא רבא ויהיב ליה אגרא א"ל חויה יי אשיתא דנפל א"ל נכסים בלא מצרים קנית א"ל חויה אפדנא דאביי דנפל וכסין אכקיה א"ל אביי שכיב ומתיבתיה אתיא לגבך א"ל חויה אפדנא דידי דנפיל ואתו כולי עלמא שקיל לבינתא לבינתא א"ל שמעתהך מברון בעלמא א"ל חויה דאבקע רישו ונתר מוקרי א"ל ודורא מבי סדיא נפיק א"ל אקרין הללא מצראה בחלמא א"ל ניסא מתרחשי לך הוה קא אויל בהדיה בארבתא אמר בהדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי בהדי דקא סליק נפל סיפרא מיניה אשכחיה רבא וחוא דהוה כתיב ביה ^(א) כיל החלומות הולכין אחר הפה אמר רשע בריך קיימא וצערתן כולי האי כולהו מחילנא לך בר מכרתיה דרב חסדא יהא רעוא דלמסר ההוא גברא לידי דמלכותא דלא מרחמו עליה אמר מאי אעביד גמורי דקללת חכם אפילו בחנם היא באה וכ"ש רבא דכדינא קא לייט אמר איקום ואגלי דאמר מר גלות מכפרת עון קם גלי לבי רומאי אול יתיב אפתחא דריש ^(א) מורוינא דמלכא ריש מורוינא הוא חלמא א"ל חויה חלמא דעילי מחמא באצבעתי א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה לא א"ל ולא מידי א"ל חויה דנפל תכלא בתרתין אצבעתי א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה ולא א"ל חויה דנפל תכלא בכולה ידא א"ל נפל תכלא בכולהו שיריא שמעי בי מלכא ואחיוה לריש מורוינא קא קמלי ליה א"ל אנא אמאי אייתו להאי דהוה ידע ולא אמר אייתוהו לבר הדיא אמרי ליה אמטו זוזא דיך חרבו שריא

נ"ג. תורה אור השלם

- 1. שורך עטות לעינך ולא תאכל ממנו חמרך וכו'... 2. וכו'... 3. וכו'... 4. וכו'... 5. וכו'... 6. וכו'... 7. וכו'... 8. וכו'... 9. וכו'... 10. וכו'... 11. וכו'... 12. וכו'... 13. וכו'... 14. וכו'... 15. וכו'... 16. וכו'... 17. וכו'... 18. וכו'... 19. וכו'... 20. וכו'...

רבינו חננאל

א"ל חויה אשיתא דנפל... מוקרי חכמי:

